

številne družine, ker svet ne mara za Boga in hoče vse le lahko in prijetno življenje. Zato pa so tudi redki zakonci, ki se ne ustrašijo dela in truda, ter prav razumejo besede Kristusove: Kar ste storili mojim najmanjšim, ki sem vam jih poslal, ste meni storili. Plačilo takim gotovo ne izostane. Že v tem življenju so srečni tako zakonci, če si lahko mirno rečejo: Stori la sva vse, kar sva mogla. Vsi so dobro vzgojeni in preskrbljeni. S sv. Pavlom lahko kličeta tudi naša jubilarca: Dokončala sva! Odpusti, Gospod, svoje zveste v miru. Tudi mi jima kličemo: Slava in na mnoga leta!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Tudi pri nas se je nabralo zadnji čas precej novic, dasi bolj žalostnih. Kljub poletnemu času in ob lepih pekočih dnevih imamo precej bolnikov v župniji. Med njimi je tudi naš, širši javnosti dobro znani vlč. g. duhovni svetnik in župnik Matija Zemljič. Že tri tedne je minilo, kar se je zatekel v ormoško bolnišnico in se podvrget dvakratni težki operaciji. Kolikor je sedaj znano od merodajne strani, se baje že počasi obrača na bolje in je že upanje, da se bo kmalu vrnil med svoje ljubljene in vdane župljane. — Tudi bela božja poslanka je imela v zadnjem času pri nas obilno košujo in jih je veliko poklicala s seboj v drugo življenje. Dne 16. julija je Vsemogočni nenadoma poklical s tega sveta dobro znano in obče priljubljeno Marijo Plohl iz Zagorja. Zadel jo je mrtevoud. Kmalu nato pa so že zapeli zvonovi Jozefi Šef iz Koračic in Jozefi Pintarič iz Lahonec, ki se je v trenutni živčni razburjenosti sama zastrepila. Obžalovala je sicer svoj čin in se lepo spravila z Bogom, toda smrt je končala mlado življenje. Po dolgi mučni bolezni za vodeniko je bila rešena vsega zemskega trpljenja in gorja tudi Marija Lesjak iz Lahonec. Pred enim tednom smo pokopali mlado ženo Jozefo Petrena, staro komaj 31 let. Dva dni nato pa smo že spremljali na zadnji poti na farni mirodvor povsod spoštovano Marijo Petek iz Savec. Bila je mati desetih otrok, ki jih je vedno vzgajala v krščanskem duhu in jih tudi res dobro odgojila. Kako je bila priljubljena pri vseh, je najlepše pokazal njen pogreb. — To so torej naše novice glede umrlih. Pa tudi o živih bi se še dalo kaj povedati, čeprav nam huda suša včasih grozi, da nam uniči vse pogoje za življenje, ki nam je v današnji krizi že itak od vseh strani omejeno. Da nas vsaj nekoliko vzdrami iz vsakdanjih skrbi, pripravljamo katoliško izobraževalno društvo lepo založeno »Prisega ob polnoči«, ki jo bo vpriporilo že koncem tega meseca na prenovljenem odru.

Ormož. Neizprosna smrtna kosa je pobrala po komaj dveh dneh boleznijo mladega, med vsemi Ormožani priljubljenega Vinkota Kolarja. S sočutjem nad njegovo nesrečo, ker je bil brez desne roke, ga je vzljubil vsak, kateri ga je spoznal. Kot 21letnemu ključavničarskemu pomočniku mu je v »Kovini« v Mariboru odtrgalo desno roko tik ob ramenu.

Pri obledeli, sivorumenkasti barvi kože, motnih očeh, slabem počutju, zmanjšani delavni moči, duševni depresiji, težkih sanjah, želodčnih bolečinah, pritisku v glavi, namišljeni bolezni je pametno, da izpijete nekaj dni zapored vsako jutro na tešče kozarček naravnih »Franz Josef grenčice«. V zdravniški praksi se »Franz Josef voda« radi tega posebno uporablja, ker naglo odstrani vzroke mnogih pojavov bolezni. »Franz Josefove grenčice« se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijah trgovinah.

Zadnji dve leti je bil uslužben kot pomočnik v trgovini Gospodarske zadruga v Ormožu. Z neverjetno spretnostjo je z levo roko delal vsako delo v trgovini, tako da mu je kot poštenemu in zvestemu uslužbencu vodstvo nemejane zaupalo. Veliko je pripomogel dobri mladenič skupno s poslovojem, s katerim sta si bila kot brata, do sedaj dobro uspeva. Joče zadruga, katera se mu je sedaj oddolžila s krasnim vencem. Ohranimo v spominu tega vzglednega mladeniča, kateremu naj podeli Bog večni mir in pokoj, a žalujočim ostalim naše sožalje!

Šmarje pri Jelšah. Mrgolelo nas je ob naših praznikih v Šmarju in pri Sv. Roku in vendar je bilo vsepovsod vse v najlepšem redu. Ne da bi s tem hvalili sebe in svojo ljubezen do romarjev, ampak omenjamo to v pohvalo vseh pravih častilcev Matere božje in sv. Roka, ki so nas obiskali od blizu in daleč ter so se tako vzorno obnašali. Naznanjamo njim in njihovim znancem, da obhajamo drugi veliki shod pri Sv. Roku v nedeljo Marijinega sladkega imena dne 11. septembra. — Te dni se je raznesla pretresujoča vest, da nam je tam nekje ob avstrijske-madžarski meji smrt nenadoma pobrala našega splošno priljubljenega rojaka Štancarjevega Tončka iz Sotenske. Vemo le, da je bil vseskozi priden sin in tako navdušen vojak, da je takoj po končani vojaški službi vstopil k naši žendameriji, kjer je že 4 leta svoje dolžnosti zvesto vršil. Pri kohanju je baje pregloboko zabredel in utonil. Jokajo starši in vsi njegovi domači z bratom dijakom gimnazijskim osmošolcem vred, pa tudi vsakdo drugi se posolzi, ki je poznal vrlega mladeniča. Bog mu daj večni mir! — Če pri nas umrje mož, začnejo zvoniti z velikim zvonom; smrt mladine naznanja mali zvon, srednji pa pove, da je umrla žena. V zadnjem času se oglašajo srednji in se je oglašil tudi ravnokar, ko to pišem. Kdo pa zopet? Dobra Novakova mama v Stranjah so v svojem 85. letu zatisnih trudne oči ter šli za svojima v vojni padlima sinoma in za mlado pred dvema letoma umrlo snoho. Z očetovsko skrbjo in z vročo materno ljubeznijo je gledala blaga stara mamica na svoja dva vnuka in tri vnukinje, ki so vsi v strogo krščanskem duhu vzgojeni in z nami vred toliko lepo molijo za svojo dobro babico. Bog ji daj večni raj!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Pred leti je božje ropnež oropal tukajšnjo župnijsko cerkev cerkvenih posod. Vsi smo tedaj mislili, da bo prateklo precej časa, predno bo ukradeno nadomeščeno z novim. Tem večje je sedaj obče veselje župljanov, ko smo dobili novo cerkveno posodo, zadnji čas lep ciborij ter krasen kelih, delo mariborskega zlatarja K. Tratnika. Kelih je natančen posnetek ukradenega keliha, lastnine svetogorskega svetišča. Č. g. župniku, ki je na tih in skromen način proslavil 25letnico plodonosnega in neutrudljivega dušnopastirskega delovanja v naši župniji ter ob tej priliki daroval presv. daritev prvič iz novega keliha, smo hvaležni, da je v času obče gospodarske in denarne stiske, brez prispevanja župljanov omislil to prepotrebno cerkveno posodo. Bog ga nam ohrani v vinogradu Gospodovem še dolgo vrsto let! — V splošno zadovoljstvo smo čuli razprižnice pohvalo in zahvalo, ki jo je naslovil knezoškofijski ordinariat v Mariboru na Janeza Štefančič, ki neumorno nad 30 let v čast božjo vrši nelahke posle cerkvenega ključarja pri podružni cerkvi sv. Križa in z vzglednim življenjem kaže ostalim župljanom, kako naj

»Domoljubni pevce«, zbirka ljudstvu priljubljenih pesmi, broširano 3 Din, vezano 5 Din. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

svoje delovanje usmerijo v obči blagor. Slavljencu, ki je dolgoletni naročnik našega lista, čestita tudi »Slovenski Gospodar«!

Pišce. Smo tički pri nas. Počitnice obhajamo in smo na »Slovenskega Gospodarja« že skoraj pozabili. No, pa so prileteli k nam »Trojčki«, in nas razgibali. Pa pravijo, da bi tudi brez teh tičkov lahko živeli. Poljubljati se tudi brez njih znamo. — Sicer pa smo pred kratkim poromali na Brezje. Kar 23 nas je romalo. Pa bi nas šlo še več k Mariji na Brezje, ko ne bi za romanje zvedeli tako pozno. So pa nekateri sklenili, da grejo na Brezje gotovo prihodnje leto, če bo vozil romarski vlak. — Pristrčno slovesnost je dne 11. t. m. v krogu svojih domačih obhajal naš č. g. župnik Franc Toplak. Dne 11. t. m. je namreč preteklo 20 let, ko je prvič stopil k oltarju božjemu. G. slavljencu želimo, da bi še doživel vsaj 20 let tako plodovitega življenja. — Vinska letina prav dobro kaže. Bog nas varuj le toče ali kake druge nadloge. Tudi kupceb nam pošlji, Gospod, da bomo svojo dobro kapljico tudi spravili v denar in se tako rešili vsaj deloma gospodarske krize. — Umrla sta pred kratkim pri nas g. Janez Žmave, star nad 70 let, in otrok Radanovič. — Društvena knjižnica nudi vsem članom katoliškega prosvetnega društva lepe knjige za čitanje. Člani in članice, le pridno segajte po njih! Že danes pa vas prosvetno društvo vabi na veselo prireditev »Ženitev«, ki bo v kratkem.

Saleška dolina. Uganka. V časniških poročilih beremo, da dosežejo na sejnih v Ljubljani in Kranju voli ceno 5 do 5.50 Din, pri nas so 2 do 3 Din. Pa je meso v Ljubljani po 8 Din, pri nas pa po 10 Din. Ali bi nam hotel kdo to uganko rešiti v prihodnji številki »Slovenskega Gospodarja«?

Vprašanja in odgovori.

H. F. v L. Moj nečak ima 3 leta učne dobe, 3 leta pomočniške, ali lahko dobi obrtni list in kako? — Lahko, vložiti naj prošnjo na srezko načelstvo Maribor levi breg.

K. J., V. Ali so sedaj na ban. vinarški šoli nove odredbe, da moram plačati za sina? — Da, nove odredbe! Banovina je tako odločila, ne g. ravnatelj!

I. V. v C. Ali dobim kje podporo za odpravo uši na sadnem drevju? — Dandanes težko.

J. H. v L. Ali svoje štajersko vino tudi v Ljubljani lahko prodajam po 5 litrov? — Seveda lahko. Prijaviti morate financarjem ter plačati trošarino.

K. Z. v M. n. Ali smem kot samouk samostojno izvrševati obrt? — Ne dobite obrtnega lista! Brez tega pa delati ne smete, razen zastoj! Ako vas kak mojster prijavi, pa se vam morda učna doba izpregleda, vršite še pomočniško, pa boste čez leta samostojen, sicer nikoli!

A. B. v G. Kje se dobijo srečke za zidanje katedrale v Beogradu? — V Zadrugi gospodarski banki v Celju in Mariboru.

J. O. v S. Ali ima sosed pravico mi braniti živino napajati tam, kjer jo že 40 let napajamo? — Ako ste to skozi 30 let nepretrgoma mirno vršili, smete tudi sedaj, kljub sosedovi prepovedi.